

10th INTERNATIONAL PAINTING PLEIN AIR

VALDIS BUŠS 2026

STARPTAUTISKA MĀKSLINIEKU PERSPEKTĪVA. VALDIS BUŠS 2026

Desmit gadi mākslas vēsturē nav ilgs laiks. Tomēr tie ir pietiekami, lai kļūtu redzams process, kuru nevar pamanīt vienā izstādē vai vienā vasarā. Starptautiskais glezniecības plenērs "Valdis Bušs" šajā laikā nav tikai pulcējis māksliniekus un papildinājis kolekciju ar jauniem darbiem. Tas ir pakāpeniski veidojis daudzslāņainu liecību par vietu, skatītu caur atšķirīgu kultūru, pieredžu un glezniecības valodu prizmu.

Desmit gadu laikā plenēra kolekciju veido 58 mākslinieku radīti 157 mākslas darbi. Kolekcija ir īpaša, jo tās centrā nav vienota stila vai kopīgas estētikas. To vieno vieta. Desmit gadu garumā Viļaka ir bijusi atskaites punkts māksliniekiem no dažādām valstīm, un katrs tajā ir ieraudzījis ko citu. Ne tāpēc, ka ainava būtu mainījusies, bet tāpēc, ka atšķirīgs vienmēr ir skatītājs.

Šī gada plenērā piedalās Elga Grīnvalde (Latvija), Čečilia Kjavistelli (Cecilia Chiavistelli, Itālija), Ašots Šahbazjans (Ashot Shahbazyan, Armēnija), Klaudija Torana (Claudia Toran, Spānija), Li Če (Lee Chae, Dienvidkoreja) un Filips Žodkevičs (Filip Rzodkiewicz, Polija). Katrs no viņiem ierodas ar savu profesionālo pieredzi un jau izveidotu mākslinieciško valodu. Taču plenēra būtība nav radīt līdzīgus darbus. Tieši pretēji – tā ļauj saglabāt atšķirību. Viena vieta kļūst par kopīgu sākumpunktu, bet rezultāts nekad nav paredzams.

Tas ir viens no retajiem plenēriem, kur svarīgākais nav saražoto darbu skaits vai gatava izstāde. Nozīmīgs ir pats process. Vairākas nedēļas mākslinieki dzīvo vienā ritmā, ik dienu atgriežoties pie tās pašas ainavas, tām pašām ielām un ezera. Šī atkārtošanās pamazām maina skatīšanās pieredzi. Pirmais iespaids atkāpjas, un uzmanība pievēršas tam, ko steigā parasti nepamana – gaismas maiņai, telpas ritmam, cilvēku klātbūtnei, arhitektūras detaļām vai vienkārši klusumam. Tas nolasāms arī šī gada autoru darbos. Elgai Grīnvaldei nozīmīga kļūst gaismas un krāsas attiecību koncentrācija. Čečilia Kjavistelli saglabā vietas emocionālo noskaņu, kur daba kļūst par personiskas atmiņas nesēju. Ašots Šahbazjans pievēršas mājām un cilvēku stāstiem, atklājot ainavu caur tās iemītniekiem. Klaudija Torana apkārtējo vidi pārvērš abstraktās krāsu struktūrās, kurās svarīgāka par motīvu kļūst glezniecišķā domāšana. Li Če meklē dabas ritmu un spēju ieraudzīt mazākās nianses, savukārt Filips Žodkevičs, kura līdzšinējā radošā pieredze saistīta ar urbāno vidi, Viļakā pievēršas cilvēka un dabas līdzāspastāvēšanai.

Tieši šajā daudzveidībā atklājas plenēra nozīme. Kolekcija neveido vienotu priekšstatu par Viļaku. Tā glabā daudzveidīgus skatījumus, kuri necenšas viens otru apstiprināt vai noliegt. Tie pastāv līdzās, apliecinot, ka vieta vienmēr eksistē attiecībās ar cilvēku, kurš to vēro.

Valda Buša pārliecība, ka glezniecībai jārodas tiešā saskarē ar dabu, nezaudē aktualitāti arī šodien. Taču šī doma nav aicinājums atkārtot redzamo. Daba šeit nav modelis, kas jākopē. Tā ir telpa, kurā veidojas uzmanība. Un tieši uzmanība, iespējams, ir vērtīgākais, ko šis plenērs desmit gadu laikā ir spējis saglabāt.

Māris Čačka
Rotko muzeja vadītājs, mākslinieks, plenēra kurators

Vineta Zeltkalne
Starptautiskā plenēra projekta vadītāja

INTERNATIONAL ARTISTS' PERSPECTIVES. VALDIS BUŠS 2026

Ten years is not long in the history of art. Yet it is long enough for a process to emerge – one that cannot be grasped from a single exhibition or a single summer. Over the past decade, the international Valdis Bušs plein air has done more than bring artists together and add new works to a collection. Gradually, it has created a layered record of a place seen through different cultures, experiences and painterly languages.

Over ten years, 58 artists have contributed 157 works to the plein air collection. What makes it distinctive is that it is built around neither a single style nor a shared aesthetic. It is held together by a place. For a decade, Viļaka has been a common point of reference for artists from different countries, and each has found something different there. Not because the landscape itself has changed, but because the person looking is never the same.

This year's plein air brings together Elga Grīnvalde (Latvia), Cecilia Chiavistelli (Italy), Ashot Shahbazyan (Armenia), Claudia Toran (Spain), Lee Chae (South Korea) and Filip Rzodkiewicz (Poland). Each arrives with their own professional experience and an established artistic language. The purpose of the plein air, however, is not to produce similar work. Quite the opposite: it makes room for difference. The place provides a common starting point, but the outcome remains unpredictable.

This is one of the few plein airs where neither the number of works produced nor the finished exhibition is what matters most. The process itself is central. For several weeks, the artists settle into a shared rhythm, returning day after day to the same landscape, streets and lake. Repetition gradually changes the way they see. First impressions recede, and attention shifts to things easily missed in passing – changes in light, the rhythms of space, human presence, architectural details or simply silence.

This can also be traced in the work of this year's participants. Elga Grīnvalde concentrates on the relationship between light and colour. Cecilia Chiavistelli captures the emotional atmosphere of the place, with nature becoming a vessel for personal memory. Ashot Shahbazyan turns to houses and human stories, revealing the landscape through the people who inhabit it. Claudia Toran transforms her surroundings into abstract structures of colour, where painterly thought takes precedence over motif. Lee Chae searches for the rhythms of nature and its subtlest nuances, while Filip Rzodkiewicz, whose previous practice has centred on the urban environment, explores the coexistence of people and nature in Viļaka.

It is precisely this diversity that gives the plein air its significance. The collection does not offer a single image of Viļaka. Instead, it preserves different ways of seeing that neither confirm nor contradict one another. They sit side by side, reminding us that a place always exists in relation to its observer.

Valdis Bušs believed that painting should arise from direct contact with nature, and that conviction remains relevant today. Yet this is not an invitation simply to reproduce what the eye can see. Here, nature is not a model to be copied. It is a space in which attention takes shape. And attention may be the most valuable thing this plein air has managed to preserve over its first ten years.

Māris Čačka
Director of the Rothko Museum, artist and plein air curator

Vineta Zeltkalne
Plein air project manager

Filip Rzodkiewicz

Elga Grīnvalde

Ashot Shahbazyan

Cecilia Chiavistelli

Lee Chae

Claudia Toran

Elga Grīnvalde | Latvija / Latvia

“Kad saule iekrīt ezerā!”

Jaunas vietas un cilvēki vienmēr sniedz emocijas, kuras gribas atcerēties vēl ilgi. Starptautiskais gleznie cības plenērs “Valdis Bušs” ir ieguvis nozīmīgu vietu mākslas pasaulē un kļuvis par atpazīstamu zīmolu, kura atmosfēra ir sirsnīga un mājīga. Esam lutināti ar Ziemeļlatgales cilvēku viesmīlību, ainavas burvību un jauno mākslinieku drosmi ieraudzīt, radīt, iedvesmoties un priecāties par vienkārši skaisto.

Mākslinieks plenērā rod iedvesmu konkrētā vietā. Viļakas ezera panorāma, vakara saulrieti un smalkās toņu nianses jau pirmajās dienās kļuva par pamatu manai gleznie cībai. Esmu atkarīga no dabas iespaidiem un tās klātbūtnes savos darbos. Gleznojot cenšos atstāt tikai būtisko, atsakoties no visa liekā. Tā tapa glezna “Kad saule iekrīt ezerā!”.

“When the Sun Falls into the Lake!”

New places and people always bring experiences we want to remember. Over the years, the international Valdis Bušs plein air has established itself in the art world, while retaining a warm, intimate atmosphere. Here, we have been treated to the hospitality of Northern Latgale, the beauty of its landscape and the courage of fellow artists to look, create, find inspiration and delight in simple beauty.

The place itself provided inspiration. The panorama of Lake Viļaka, the evening sunsets and their subtle shifts of colour became the foundation of my painting from the very first days. I depend on impressions of nature and its presence in my work. When I paint, I try to retain only what is essential and leave everything else behind. This is how “When the Sun Falls into the Lake!” took shape.

KAD SAULE AIZIET EZERĀ
WHEN THE SUN SETS INTO THE LAKE

audekls, eļļa / oil on canvas
100 × 100 cm, 2026

RĪTA GAISMA
MORNING LIGHT

audekls, eļļa / oil on canvas
100 × 70 cm, 2026

Cecilia Chiavistelli | Itālija / Italy

Latvija man kļuva par atklājumu. Bezgalīgie ceļi cauri mežiem un plašajiem laukiem aizveda uz Viļaku, kur daba mani sagaidīja ar negaidītu klusuma un brīvības sajūtu.

Gleznojot ezera krastā, ainavā, kas ir vienlaikus varena un mierpilna, atklāju jaunu iedvesmas avotu. Mani darbi dzima no sastapšanās ar vietu, kas runā klusi, taču atstāj dziļu nospiedumu.

Šie darbi ir manu emociju nospiedumi un manas iekšējās pasaules fragmenti. Tajos glabājas dabas dāsnums, sastapto cilvēku atmiņas un kultūra, ko iepazinu caur muzejiem, mākslu un ikdienas dzīvi. Pāri visam tie pauž pateicību par vietu, kas, tālu no mājām, spēja iedvesmot gan manu skatienu, gan dvēseli.

Latvia has been a revelation. Endless roads crossing forests and open fields led me to Viļaka, where nature welcomed me with an unexpected sense of silence and freedom.

Painting beside the lake, surrounded by a landscape that is both powerful and serene, I discovered a new source of inspiration. My works were born from this encounter with a place that speaks softly yet leaves a profound impression.

These paintings carry traces of emotion and fragments of an inner universe. They preserve the memory of generous nature, the people I met and a culture revealed through museums, art and everyday life. Above all, they express the gratitude of an artist who found, far from home, a place capable of inspiring both the eye and the soul.

AIZMIRSTĀS DURVIS
THE FORGOTTEN DOOR

audekls, jaukta tehnika /
mixed media on canvas
100 × 70 cm, 2026

EZERA PRIEKŠĀ
IN FRONT OF THE LAKE

audekls, jaukta tehnika /
mixed media on canvas
100 × 70 cm, 2026

Ashot Shahbazyan | Armēnija / Armenia

Rezidences laikā Viļakā lielāko daļu laika pavadīju zem klajas debess, gleznojot vietējo iedzīvotāju mājas. Strādājot dabā, man bija iespēja satikt māju saimniekus, uzklausīt viņu atmiņas un personīgos stāstus. Šīs tikšanās kļuva par nozīmīgu mana radošā procesa daļu un ļāva katrai gleznai nest ne tikai mājas tēlu, bet arī nelielu daļu tās vēstures. Ar šiem darbiem vēlējos atklāt Viļakas neatkārtojamo raksturu un saikni starp cilvēkiem, arhitektūru un ikdienas dzīvi.

During my residency in Viļaka, I spent much of my time painting en plein air, capturing the homes of local residents. While working outdoors, I had the opportunity to meet the people who lived there, listen to their memories and learn their personal stories. These encounters became an essential part of my creative process, allowing each painting to carry not only the image of a house but also a fragment of its history. Through these works, I sought to reveal the unique character of Viļaka and the connection between its people, architecture and everyday life.

KARSTA DIENA VIĻAKĀ
A HOT DAY IN VIĻAKA

audekls, eļļa / oil on canvas
50 × 70 cm, 2026

PIETICĪGĀ VECMĀMIŅA
THE MODEST GRANDMOTHER

audekls, eļļa / oil on canvas
50 × 70 cm, 2026

Claudia Toran | Spānija / Spain

Mana radošā procesa pamatā Viļakā bija eksperiments, intuīcija un vēlme atklāt negaidīto. Mani īpaši interesē krāsa un iespēja ļaut gleznai attīstīties dabiski, bez iepriekš noteikta rezultāta. Vietējā ainava, ezers un dabas klusais skaistums rosināja jaunas idejas. Es daudz zīmēju dabā, veidoju skices un pierakstus, kas vēlāk kļuva par pamatu gleznām. No šiem novērojumiem centos radīt abstraktas kompozīcijas, kas atklāj šīs vietas gaisotni un sajūtas. Tikpat iedvesmojoša bija iespēja dalīties pieredzē ar talantīgiem māksliniekiem un iepazīt šo skaisto vietu, pateicoties sirsnīgajai komandai, kas mūs uzņēma. No šīs rezidences aizbraucu ar jaunu iedvesmu un dziļu pateicību.

During my residency in Viļaka, my creative process was guided by experimentation, intuition and a curiosity to explore the unexpected. I am particularly interested in colour and in allowing each painting to evolve naturally, without pursuing a predetermined outcome. The local landscape, the lake and the quiet beauty of nature inspired new ideas. I spent time drawing outdoors, making sketches and notes that later became paintings. From these observations, I sought to create abstract compositions that convey the atmosphere and sensations of this place. Sharing this experience with such talented artists and discovering Viļaka thanks to the warm and generous team who welcomed us was equally inspiring. I leave this residency with renewed inspiration and deep gratitude.

EZERS (triptihs)
LAKE (triptych)

audekls, akrils / acrylic on canvas
100 × 300 cm, 2026

Lee Chae | Dienvidkoreja / South Korea

Iespēja piedalīties starptautiskajā gleznie cības plenērā “Valdis Bušs 2026” bija liels pagodinājums.

Mani iedvesmoja Viļakas pļavas – ziedi, zāle un maigais vējš. Ainavu vēlējos nevis attēlot tādu, kādu to redzēju, bet gan tulkot savā vizuālajā valodā. Ik dienas daba man atklāja ko jaunu. Atgādināja apstāties, ieskatīties un pamanīt nianses, kurām ikdienā bieži paskrienam garām.

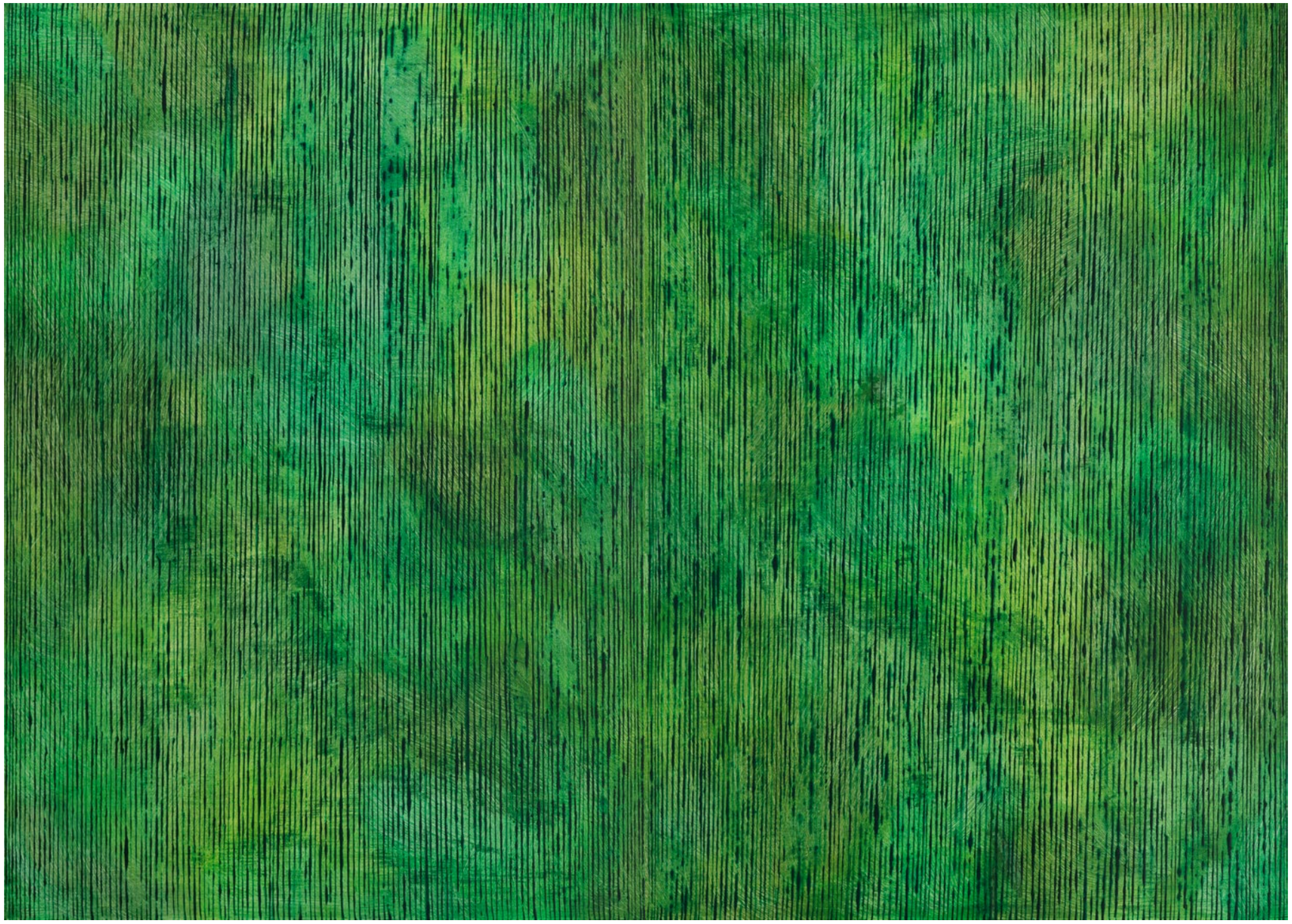
Šī rezidence man vēlreiz apliecināja, ka gleznie cība nav tik daudz par attēlu radīšanu, cik par iespēju satikties, dalīties, atklāt jaunus pasaules uztveres veidus. Iespēja to visu piedzīvot plecu pie pleca ar māksliniekiem no dažādām valstīm bija sevišķi vērtīga. Mājup uz Koreju vedīšu Viļakā iegūtās atmiņas, iedvesmu un draudzību, kas turpinās ietekmēt manu turpmāko jaunradi. Ar pateicību visiem, kurus Viļakā satiku.

It was an honour to take part in the Valdis Bušs 2026 international painting symposium.

I was inspired by the wildflowers, grasses and the gentle wind moving across the fields of Viļaka. Rather than depicting the landscape exactly as I saw it, I wanted to transform those experiences and emotions through my visual language. Every day, nature revealed something new to me. It reminded me to slow down, observe carefully and notice the small details that are so easily overlooked.

The residency reminded me that painting is not only about creating images. It is also about meeting people, sharing ideas and discovering new ways of seeing the world. Learning alongside artists from different countries was one of the most meaningful parts of this experience. I will take the memories, inspiration and friendships I found in Viļaka back to Korea, and I am certain they will continue to influence my future work. My sincere gratitude goes to everyone I met in Viļaka.

ZAĻOJOŠĀ ĒNA (diptihs) / VERDANT SHADE (diptych)

audekls, akrils / acrylic on canvas
100 × 140 cm, 2026

Filip Rzodkiewicz | Polija / Poland

Mana jaunrade parasti raisās ap tirdzniecības un tirgus tematiku. Šī rezidence deva iespēju pietuvoties dabai un piedzīvot tās kluso, taču dziļo ietekmi uz cilvēka uztveri. Ļāva no jauna sastapt ko pirmatnēju un būtisku, kas mūsu patērniecības un komercializācijas laikmetā bieži paliek nepamanīts.

Viļakas neskartā ainava, izteiksmīgā arhitektūra un bagātā vēsture atklāj dziļu cieņu pret dabisko vidi. Kā vērīgs novērotājs es izvēlējos gleznot ūdensrozes kā simbolu harmonijai starp cilvēku un dabu.

My artistic practice usually revolves around themes of trade and market halls. This residency, however, offered me an opportunity to move closer to nature and experience its quiet yet profound influence on human perception. It became a chance to reconnect with something primal and essential that is often overlooked in today's fast-paced world of consumerism and commercialisation.

Viļaka's unspoiled landscape, distinctive architecture and rich history reveal a deep respect for the natural environment. As an attentive observer, I chose to paint water lilies as a reflection of the harmony between humanity and nature.

BEZ NOSAUKUMA
UNTITLED

audekls, eļļa / oil on canvas
100 × 70 cm, 2026

BEZ NOSAUKUMA
UNTITLED

audekls, eļļa / oil on canvas
100 × 70 cm, 2026

10. STARPTAUTISKAIS GLEZNIECĪBAS PLENĒRS “VALDIS BUŠS 2026”
2026. gada 13.–23. jūlijs, Viļaka

10th INTERNATIONAL PAINTING PLEIN AIR “VALDIS BUŠS 2026”
13 to 23 July 2026, Viļaka

Izstāde: 2026. gada 22. jūlijs – 20. oktobris, Balvi
Exhibition: 22 July to 20 October 2026, Balvi

Kuratori / Curators: Vineta Zeltkalne, Māris Čačka
Redaktors / Editor: Māris Čačka
Teksts / Text: Māris Čačka, Vineta Zeltkalne, mākslinieki / artists
Tulkojums, korektūra / Translation & proofreading: Inga Gedžūne
Dizains un salikums / Design & layout: Pāvels Terentjevs
Foto / Photo: Santa Suhanova
Izdevējs / Publisher: Rotko muzejs, SIVIA
Iespiests / Printed by: Dardedze hologrāfija

Šis projekts tiek realizēts ar Valsts kultūrkapitāla fonda mērķprogrammas
“Latviešu vēsturisko zemju attīstības programma” finansiālu atbalstu

ISBN 978-9934-663-03-1

10. STARPTAUTISKAIS GLEZNIECĪBAS PLENĒRS “VALDIS BUŠS 2026”